

**WAT
EEN NIEUWE
OORLOG ONS
BRENGEN
ZAL**

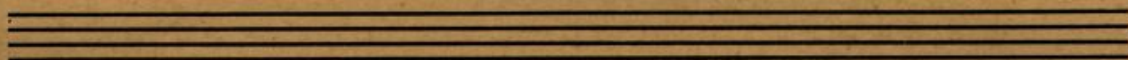
DOOR
W. L. VAN WARMELO

II

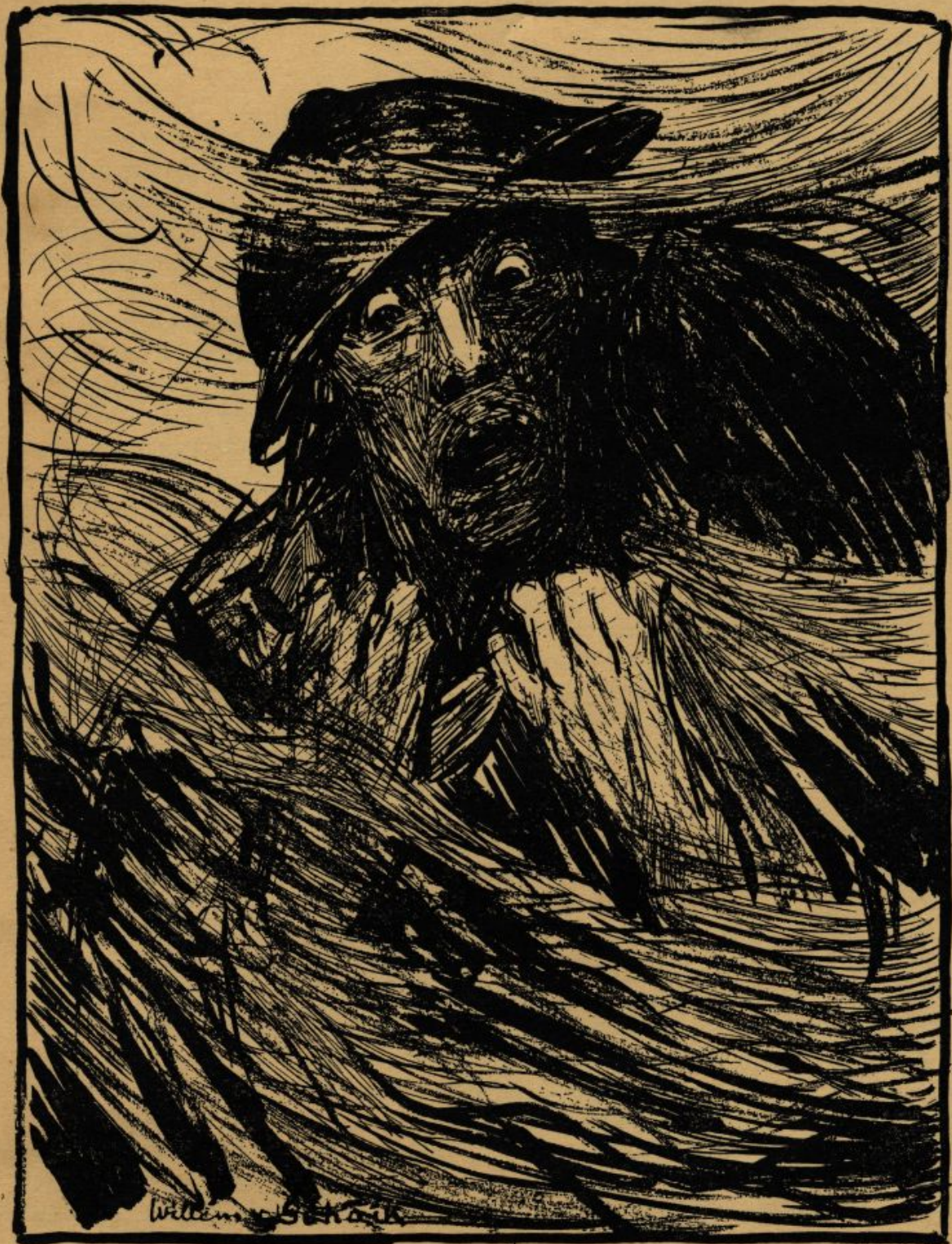
PRIS 25 CENT. UITGEGEVEN TEN

FRANSTIE

WAT
EEN
NIEUWE
OORLOG
ONS BRENGEN ZAL

Wetenschap contra de Menschheid.

Als de zedelijke ontwikkeling van een mensch en van een volk
geen gelijken tred houdt met de intellectueele ontwikkeling, dan
zullen daarvan de grootste rampen het gevolg zijn.

In het begin van den grooten wereldoorlog zag men de oude, bestudeerde strijdmethoden toepassen, alleen op veel grooter schaal, met millioenen legers en technisch veel verbeterde wapens. In die vier jaren hebben echter deze strijdmethoden enorme veranderingen ondergaan, waarmede in de toekomst de meest mogelijke rekening moet worden gehouden.

Ook de lessen welke uit dezen oorlog geleerd kunnen worden zijn van dien aard, dat een volgende oorlog waarschijnlijk een heel ander karakter zal dragen.

Waarschijnlijk zullen dan de millioenen-legers wel tot het verleden behoorren, niet alleen omdat zoo'n logge massa zeer moeilijk te verplaatsen is; ook niet omdat de wapens wetenschappelijk zooveel verbeterd zijn dat de kleinere troepenafdeelingen thans een veel grooter macht kunnen ontplooien dan grootere afdeelingen dat konden in 1914, maar vooral omdat gebleken is dat de industrie beroofd van talrijke werkrachten niet in staat bleek aan de behoeften van het front te voldoen, waardoor onophoudelijk gevechtspauzen intraden, soms van zeer langen duur, waarin de noodige voorraden moesten worden aangevuld.

Zeër waarschijnlijk zullen wij dus de legerleidingen zien aansturen op kleinere legers, maar bestaande uit zeer gedisciplineerde en betrouwbare troepen, die onverzettelijk zullen standhouden ondanks de hevig vernietigende en moreelschokkende aanvallen waaraan zij zullen blootstaan en een krachtig georganiseerde industrie achter het front, die aan de zwaarste eischen zal kunnen voldoen, wetende dat gebrek aan munitie en materiaal waarschijnlijk een doorbraak en het verlies van den oorlog ten gevolge zal hebben.

De wet Boncour in Frankrijk, die alle burgers, vrouwen, kinderen, grijsaards, kortom alles wat leeft, inlijft bij het leger, of fraaiër gezegd, in dienst stelt van het Vaderland en hen aan strenge militaire discipline onderwerpt, wijst erop dat in oorlogstijd niemand zich meer aan den militairen dienst zal kunnen onttrekken en wie niet aan het front is, gebruikt zal worden in de industrie en bij het transport.

Laten wij niet te vroeg juichen als wij misschien binnen korten tijd in verschillende landen den dienstplicht zien afschaffen en daarin een maatregel zien, die leiden moet tot algeheele ontwapening, maar laten wij er dan op bedacht zijn, dat er hoogstwaarschijnlijk een vrijwilligersleger in voorbereiding is dat geheel past in het kader van dezen tijd; terwijl de algeheele mobilisatie aan de overheid het recht zal geven alle burgers aan het werk te zetten, waar dat noodig is, mannen zoowel als vrouwen, kinderen zoowel als grijsaards.

De industrie wordt het vitale punt en de moderne wapens zijn dan ook geheel en al ingericht op het vernietigen van de industrie.

Terwijl de beroepslegers aan het front elkaar in evenwicht houden, zal de oorlog in hoofdzaak gevoerd worden over de vijandelijke linies heen tegen de industrie, tegen het transport, de opslagplaatsen, de verbindinglijnen, rivierovergangen, spoorwegen enz., in 't kort tegen elk punt waar gewerkt wordt.

De oorlog in de toekomst zal in hoofdzaak een oorlog zijn tegen de weerlooze burgerbevolking, tegen de centra van industrie, tegen de groote steden en geen volkenrecht zal dat kunnen beletten, daar er geen burgerbevolking meer bestaat, daar allen soldaat zijn, ingelijfd bij het leger.

Trouwens de radicale schending van het volkenrecht, van tractaten, overeenkomsten enz. in den laatsten oorlog, wijst erop, dat men daar in het vervolg geen rekening meer mee behoeft te houden.

Drie factoren zullen in deze wijze van oorlogvoeren sterk op den voorgrond treden.

1. Een zeer geraffineerd spionnagestelsel, daar het van het allergrootste belang zal zijn precies te weten hoe de vijand zijn industrie organiseert, waar de belangrijkste centra zijn, de opslagplaatsen, elk punt van ook maar eenigszins belang; wat de samenstelling is van de vergiftige gassen, die hij gebruiken zal; welke proeven er genomen worden met bacteriën en hoe zij gebruikt zullen worden, wat de nieuwste uitvindingen zijn op electrisch gebied en hoe men zichzelf tegen al dergelijke aanvallen zal beschermen.

Dat spionnagestelsel zal nog veel geraffineerder worden samengesteld dan het in 1914 was, daar alle volken hun geheimen angstvallig zullen trachten te bewaren, en de technische verbetering der wapens en de wetenschappelijke voorbereiding van den oorlog van zeer veel grooter belang is.

2. De wetenschap zal zich tot het uiterste moeten inspannen om wapenen te construeeren van zulk een intensiteit, dat de moorddadige uitwerking niet alleen zoo groot en zoo stipt mogelijk is, maar dat het ook niet mogelijk is zich daartegen te beveiligen. De beste kans heeft hij, die de grootste steden, de meest uitgestrekte landschappen met één slag kan uitmoorden zonder zelfs de bevolking maar de minste gelegenheid te geven zich daartegen te beveiligen.

3. Door ophitsing en een stelselmatige leugencampagne zal de haat tusschen de volkeren zoo hoog moeten worden opgevoerd en zoo gespannen moeten blijven, dat geen mensch er meer voor terugdeinst van de allerinfaamste middelen gebruik te maken; elk menschelijk gevoel moet worden afgestompt, opdat een krankzinnige bloeddorst het uitmoorden van weerlooze bevolkingen tot een wellust zal maken.

Die stelselmatig aangefokte haat is een van de grootste misdaden van den modernen oorlog, die het beste aantast in den mensch, die aanleiding geeft tot de liederlijkste uitpattingen, die later een eerlijken vrede onmogelijk maakt en de kiemen in de volkeren legt tot nieuw geweld, tot nieuwen oorlog, tot nieuwe ellende.

Het wapen van den haat, dat speciaal gehanteerd wordt door hen, die veilig achter het front zitten en den oorlog alleen maar bij naam

kennen, wekt den diepsten afkeer op bij de beroepsmilitairen, die hun levenswerk op een hooger motief hopen te baseeren.

Hoor hoe een oud-hoofdofficier, chef van den generalen staf van een arméecorps in den oorlog zich daarover uitlaat. Majoor Franz Carl Endres schrijft in zijn boekje: „Das Gesicht des Krieges” op Bladz. 79.

„.....Wij beroepsofficieren, — dat zeg ik ter eere mijner gevallen kameraden — waren nimmer zoo moordlustig en wraakzuchtig als de opgehitste, dronken, gekgemaakte Heimat. Wij waren nooit zoo militaristisch als de door oorlogswaanzin bezetene schoolmeesters en geleerden; wij allen hadden meer menschelijk gevoel voor den weerloos gemaakten vijand dan de ophitsende dominées, fanatieke volksredenaars, O.W.-ers en anderen in hun woorden hadden, waarmee zij meer onheil stichten dan wij met de wapens. Wij vermoorden lichamen — God moge het ons vergeven — zij echter vermoorden zielen, duizenden, miljoenen zielen. En wij hebben gemoord in het ernstige bewustzijn van verkeerd begrepen plicht, zij echter uit wellust of uit winzucht.

De grootste oorlogsmisdadigers zijn de politici, de onderwijzers, de professoren, de geestelijken, de kooplieden en andere burgers, die maar hitsten terwijl de soldaten stierven en hun alcoholische patriotische feesten vierden en ver van alle gevaar „Immer feste druff” schreeuwden en „offers” verlangden.”

Ja, deze moderne oorlogshelden bleven op een behoorlijken afstand achter het front, de wapens, die in den laatsten tijd vooral gebruikt werden, waren niet bepaald aantrekkelijk voor hen, die op een weelderig en genotvol leven rekenden als eenmaal de buit binnengehaald zou zijn.

Deze wapens toch bestonden uit vergiftige gassen, die in verschillende groepen kunnen worden ondergebracht en wel:

1. **De tranen verwekkende gassen.**

Deze gassen, die aan het slachtoffer het gevoel geven alsof zijn oogen zijn uitgestoken, zijn de minst kwaadaardige. Zij stellen den man volkomen buiten gevecht, maar de uitwerking ervan is in den regel na een paar dagen afgegaan.

2. **De gassen, die tot niezen prikkelen.**

Deze veroorzaken een sterk, voortdurend niezen gepaard aan ademnood en ondragelijke hoofdpijnen. Hun groote nut is, dat zij door alles heendringen en den man dwingen het gasmasker af te zetten.

Deze beide gassoorten staan bekend onder den naam „het blauwe Kruis”, omdat de projectielen, die ermee gevuld waren met een blauw kruis gemerkt waren.

Bij een beschieting werden eerst deze projectielen gebruikt, totdat men de zekerheid had dat bij de tegenpartij alle menschen gedwongen waren de gasmaskers af te zetten en door de uitwerking der gassen buiten gevecht gesteld waren. Dan ging men over tot het gebruik van projectielen, die gemerkt waren met een groen kruis en gevuld waren met gassen, die daarom „groene kruisgassen” genoemd worden en die hevig vergiftig zijn. De weerlooze slachtoffers, die genoodzaakt geweest waren de gasmaskers af te zetten, werden nu stelselmatig bewerkt met de zwaarste vergiften.

Daaronder rekent men:

1. **De blaartrekkende gassen.**

Dit is een soort mosterdgas van zeer kwaadaardigen aard, dat ernstig de huid en de slijmvliezen aantast. Het staat bekend onder den naam Yperit, het verdampt langzaam en na verloop van 2 tot 8 uren vertoonen zich hevige blaren op het lichaam. Een Oostenrijksch soldaat gevangen genomen na een beschieting met dit gas had zijn huid met bloederige lappen aan zijn lichaam hangen en na acht dagen van afschuwelijk lijden stierf hij, als het ware levend gevild.

2. **De verstikkende gassen.**

Deze veroorzaken hevige longenbeschadiging, zij zijn beslist doodelijk. Het slachtoffer sterft als iemand, die zeer langzaam stikt in een verschrikkelijken doodstrijd met hevige krampen.

In den regel nu worden er combinaties gemaakt van al die verschillende soorten en zoo waren er op het einde van den oorlog een dertigtal verschillende gassen in gebruik en dit aantal is na den oorlog vermeerderd tot een duizendtal, die bekend zijn, ongeacht het aantal dat stipt geheim gehouden wordt en waarvan men gerust mag veronderstellen dat hun moorddadige werking radicaal is.

Die verschillende combinaties worden genoemd, het „gele kruis”, en deze werden tijdens den oorlog door middel van gasbuizen en met behulp van den wind over het terrein geblazen.

De laatste gassen, die in den oorlog gebruikt werden, waren zoo intens verradelijk omdat zij reukloos en onzichtbaar waren, zwaarder dan de lucht en dus doordrongen tot de verblijfplaatsen diep onder den grond. Zij maakten een geheel terrein voor dagen, ja soms voor weken, levensgevaarlijk, daar het vastgeplakt bleef op den bodem, bleef hangen in boomen en struiken en op de kleeren en aan de schoenzolen plakten. Kwamen de soldaten dan in een verwarmd lokaal, waar zij hun gasmaskers konden afzetten, dan verdampte het en werd ingeademd en na een paar uren bemerkten zij, dat zij vergiftigd waren. In talrijke gevallen zijn zulke onzichtbare en reukeloze wolken methodisch geblazen op de randen van een ravijn, een dal, een holle weg, waar het dan onmerkbaar in de diepte zonk en alle menschen vergiftigde, die dachten daar een veilige schuilplaats te hebben.

Na eenigen tijd werd dan de stormaanval gedaan, die in hoofdzaak bestond uit het met de blanke wapens afmaken van de weerlooze, zieltoogende slachtoffers en weer stonden de couranten vol van de heldendaden van de dappere troepen aan het front en weer werden talrijke decoraties uitgereikt aan hen, die zich tijdens deze afslachting verdienstelijk gedragen hadden. Maar, goddank, wijzen talrijke voorbeelden erop, dat er toch nog menschenharten klopten in de borsten van hen, die voor zulk werk waren aangewezen. Talrijke bewijzen zijn er voorhanden van waarachtig medelijden en liefdevol hulpbetoon onder de eenvoudige soldaten en van edele vergevingsgezindheid als de mishandelde slachtoffers van aangezicht tot aangezicht stonden met hen, die de oorzaak waren van hun lijden.

Het gaswapen is gehaat en veracht door den soldaat en nimmer was een dergelijke moord geschied als niet de helden ver achter het

front die wapens uitgedacht en gefrabeiceerd hadden en tot het gebruik ervan hadden aangehitst. En dat juist geeft ons, die voor den Vrede werken, die talrijke blijken van sympathie, die wij ontvangen van het volk, en de zeer geringe medewerking die wij krijgen van O. W.-ers, dominées, priesters en intellectueelen.

Een zeer gevaarlijke stof, die tijdens den oorlog nog niet gebruikt is geworden, is de witte fosfor. Deze wordt gebruikt zoowel op korte als op lange afstanden, zoowel in granaten als in granaatkartetsen en waar zoo'n projectiel springt verandert het den geheelen omtrek in een zee van witte vlammen en een dikke ondoordringbare rook.

De troepen, die daarmee bestookt worden staan dus behalve aan vergiftiging door gassen bloot aan een groote temperatuursverhooging en het gevaar van levend verbrand te worden, zoodat het gebruik van gasmaskers of beveiligende kleeren hier van geen betekenis is.

Wat het lot van de arme kerels zal zijn, die brandwonden hebben opgelopen, die neergeslagen zijn door granaatscherven en dan onder den invloed gesteld worden van blaartrekkende gassen, die de huid van het lijf scheuren, behoeft geen betoog. Het is afschuwelijk om er zich ook maar één oogenblik in te verplaatsen.

Ook de tanks zijn thans voorzien van instrumenten, die gas uitstooten. Deze geweldige machines, voorzien van zwaar gepantserde schuilplaatsen voor de bediening en van mitrailleurs en die door geen terreinhindernissen zijn tegen te houden, hebben op het laatst van den oorlog schrik en ontzetting verspreid in de vijandelijke gelederen, zoowel door hun sterk vernielende kracht als door het moreel schokkende van hun optreden. Maar dat was nog kinderspel in vergelijking met wat de tanks van thans kunnen verrichten, nu zij groote hoeveelheden gifgassen kunnen uitstorten en ook gebruik maken van de witte fosfor.

Het naderen van een tank beteekent voor de soldaten dat zij blootgesteld zullen worden aan lichamelijke vermorzeling, mitrailleurvuur, fel vergiftige gassen en verbranding en wij kunnen ons afvragen welke eischen aan de soldaten in een volgende oorlog gesteld moeten worden om stand te blijven houden bij zulke aanvallen.

Ook de Infanterie zal voorzien worden van het witte fosfor wapen. Daartoe zijn vervaardigd wat men „candles” of kaarsen noemt. Deze zijn ongeveer 1 M. lang en 20 c.M. dik en kunnen door de manschappen zeer gemakkelijk worden meegevoerd.

Er zijn thans vier soorten van die kaarsen en wel de Candles H. C. en de Candles W. P., die het terrein hullen in een dik, ondoordringbaar rookgordijn, terwijl de Candles C. N. een sterk tranenopwekkend gas bevatten en de Candles Toxic een zwaar gifgas.

Deze kaarsen worden door vooruitstormende troepen op verschillende plaatsen in het terrein geplant en aangestoken, waarop de uitwerking ervan bijna onmiddellijk plaats heeft. De brandende fosfor, waarvan men de hitte kan opvoeren zooveel men wil, maakt het verblijf in een dergelijke terreinstrook volkomen onmogelijk, daar geen beveiligende kleeding daartegen bestand is. Als men bedenkt, dat al die wapens, springende projectielen geschoten uit meer naar achteren gelegen kanon-

nen, tanks, vliegmachines, mitrailleurs en vooruitstormende troepen met hun kaarsen hetzij gelijktijdig, hetzij na korte tusschenpauzen methodisch wetenschappelijk zullen worden toegepast, dan zal men begrijpen wat er van de troepen gevergd zal worden.

In 1918 noemde men de oorlog een hel op aarde en als men den aanval op Verdun leest, dan vraagt men zich in groote verbazing af hoe het mogelijk is geweest, dat de Franschen die stelling hebben kunnen behouden, hoe zij stand hebben kunnen houden in die hel, te midden van hun duizende en duizende vermoorde en zieltogende kameraden, dan krimpt het hart samen bij de gedachte aan het ontzettende leed dat daar geleden is, en toch zal dat nog maar kinderspel zijn bij wat een nieuwe oorlog zal brengen. Dan kruipt er een intens verlangen in ons op, dat ons werk succes zal hebben, dat wij er in slagen mogen de oogen der menschen te openen voor het hoogst ernstige gevaar, dat boven hun hoofden hangt; dat wij de groote massa, die alleen maar denkt aan kleine persoonlijke belangetjes en pleiziertjes voor den dag van heden, kunnen doordringen van het besef van hun reusachtige verantwoordelijkheid. Inderdaad, zij die den Vrede niet willen, zij die niet met hart en ziel voor den Vrede werken, zij zijn niet waard dat zij leven, zij hebben geen recht om kinderen te hebben.

Naast de ontwikkeling van de gifgassen ging de verbetering van de vliegtuigen, en op het einde van den oorlog was een vliegtuig geconstrueerd, waarvan men de grootste verwachtingen koesterde, en een gas uitgevonden, waarvan de moorddadige werking die van alle andere gassen verre overtrof. Volgens deskundigen zijn 8 tot 12 bommen, geworpen uit een vliegtuig en gevuld met dat gas, dat naar zijn uitvinder Lewis het Lewisite genoemd wordt, in staat, in zeer korten tijd, een stad ter grootte van Chicago of Berlijn radicaal uit te moorden.

Juist zou er met deze vliegtuigen en dit gas een raid op Berlijn worden uitgevoerd toen de wapenstilstand een dergelijk onheil nog bijtijds wist te voorkomen.

Het werpen van bommen uit een vliegtuig behoort echter ook reeds tot het verleden, ten minste als het vernietigen van menschenlevens beoogd wordt. Voor het vernielen van gebouwen, bruggen enz. zijn nog steeds bommen noodig van een zeer sterke brisante werking, tenzij er op electisch gebied al het een en ander gevonden is dat nog krachtiger uitwerking heeft.

Voor het vergiften van bevolkingen worden thans vliegtuigen gebruikt, die onbemand zijn en draadloos bestuurd worden van uit een toestel ter grootte van een schrijfmachine, dat op een veilige plaats is opgesteld, welke vliegtuigen voorzien zijn van een instrument, de zoo-genaamde Livens Projector, dat groote zware gaswolken op elk gewild oogenblik kan uitstorten.

Wat zijn de vliegtuigaanvallen tijdens den laatsten oorlog, schrijft Dr. Gertrud Woker in haar boek: „Der kommende Giftgaskrieg”, uit welk boek de meeste hier neergelegde gegevens geput zijn, in vergelijking met de nieuwste verbeteringen aangebracht aan het militaire vliegtuig,

waar elke cirkel, die een aëroplane beschrijft gelijk staat met een lijkwaad, dat heele legers, heele vloten, heele steden vol leven en levensgeluk, vol wetenschap en kunst, vol cultureele waarden van vorige generaties en miljoenen thans levende menschen in een kort oogenblik onder zich begraaft.

De bemanning van het vliegtuig is niet alleen beveiligd door gasmaskers en kleeding speciaal vervaardigd tegen het vergif, dat het met zich meevoert, maar zit tevens veilig in gasdichte vertrekken, zooals zich ook in de laatst geconstrueerde tanks bevinden, of het vliegtuig is geheel onbemand en wordt draadloos bestuurd vanuit een station.

Het gas, dat voor zulke doeleinden bij uitstek geschikt is, is een soort fosforgas, waartoe ook het Lewisite behoort. Het is reukloos en onzichtbaar, zwaarder dan de lucht, zoodat het langzaam naar beneden dringt en zelfs schuilhoeken diep onder den grond in grafkelders verandert. De uitwerking is afschuwelijk, het is een verdrinken op het drooge, waarom de Engelschman het dan ook noemt: „dryland drowning”. De longen veranderen langzaam in een met water gevulde spons, die ten slotte vele malen grooter en zwaarder is dan de oorspronkelijke long, zoodat het slachtoffer langzaam wegsterft onder de hevigste verstikkingsverschijnselen, als het ware verdrinkt in zijn eigen vloeistoffen en de doodstrijd is afschuwelijk als het bloed uit neus en mond schuimt en de oogen uit de kassen puilen. En hierbij wordt nog niet eens gesproken over de uitwerking van de nevgassen, die minstens even verschrikkelijk zijn.

Dat is de dood, die de helden achter het front brengen aan hen, die opgeroepen zijn hun leven ten offer te brengen aan het Vaderland, een roemlooze dood, waartegen geen enkel middel van verdediging bestaat; een wreede marteldood bestemd voor hen, die altijd opgeofferd zijn voor de belangen van anderen.

Want geen Keizer Wilhelm of een van zijn zoons, geen Poincaré, geen Clémenceau, geen Lloyd George, geen enkele Minister van Oorlog, of diplomaat of groot-industrieel heeft ooit een atoom gifgas de gelegenheid gegeven zijn neusgaten te bereiken.

Daarom geeft Clément Vautel dan ook aan de volken den raad de volgende wet te aanvaarden:

Artikel 1. In geval van oorlog zal onmiddellijk in ieder oorlogvoerend leger een bataljon gevormd worden, dat den eersten schok zal opvangen en den naam zal dragen van „bataljon van den dood”. Dat bataljon zal onder alle omstandigheden het eerst in het vuur gaan.

Artikel 2. Bedoeld bataljon zal zijn samengesteld uit: parlementariërs, industrieelen, financiers, diplomaten en journalisten.

Artikel 3. Geen enkele uitzondering zal worden toegestaan, behalve op advies van een internationalen raad.

Maar dit is niet meer noodig, want deze marteldood zal thans in de eerste plaats gebracht worden aan de groote steden, aan de weerlooze bevolking achter het front; de soldaat die in het veld zal staan behoeft niet te verlangen naar brieven van huis, want zijn moeder en zijn zuster, zijn vrouw en zijn kinderen, voor wie hij gezegd was te strijden, ondergaan hetzelfde lot als hij. En het is een troost, al is

het een zeer schrale troost, dat geen enkele oorlogmaker, geen enkele haatfanaticus, geen enkele O.W.-er of verkondiger van de Wrake Gods den dans meer ontspringen zal.

De tijden zullen niet meer terugkeeren, dat zij, die met een glas champagne de hooge dividenden van hun maatschappij hebben binnengehaald, den volgenden dag met een huichelachtig gezicht en een krokodillentraan in het oog een krans gaan leggen op het graf van den onbekenden soldaat en dan praten over „het dankbare Vaderland”.

Want tegen deze wapens bestaat geen beveiliging, ook al zeggen sommigen van zekere zijde, dat het zoo erg niet is als het wel lijkt, en dat beveiliging nog wel mogelijk is. Het is niet waar, er bestaat geen kleeding die ondoordringbaar is tegen al die verschillende combinaties en al wordt die nu nog uitgevonden, dan zou het toch onmogelijk zijn die gedurende langen tijd te dragen. Stel u voor een groote stad, waarin alle menschen rondloopen in duikerpakken, slapen in duikerpakken, werken in duikerpakken, de kinderen spelen in duikerpakken, de hospitalen met zieken in duikerpakken, en babies in de wieg en het eten, hoe wordt dat dan klaargemaakt en genuttigd?

Het is onmogelijk, zulk een kleeding is niet uit te vinden, nu door de bijvoeging van witte fosfor heele landstreken tot gloei-hitte kunnen worden verhit, terwijl de witte fosfor door geen water is uit te dooven.

Op een vraag aan een deskundige of er dan niets, niets bestaat om zich voor zulk een afschuwelijken dood te vrijwaren, gaf deze laconiek ten antwoord: „Jawel, je van te voren ophangen”.

Ook tracht men ons te vertellen, dat het afweergeschut zooveel verbeterd is, dat er geen vliegtuig meer boven een stad kan komen, maar ook dit is niet waar. De flottieljes onbemande vliegtuigen kunnen zoo sterk gemaakt worden, dat het onmogelijk is te beletten, dat er vliegtuigen zijn, die hun doel bereiken, dat is maar een kwestie van geld.

Maar ook hierin heeft de wetenschap voorzien. Het eerste vliegtuig toch is reeds dadelijk in staat het afweergeschut onschadelijk te maken. daar het een dikke rookwolk zal uitstooten, die een dergelijk rookscherf of rookgordijn over het landschap zal uitspreiden, dat dit in diepe duisternis is gehuld en dat zich uitstrekt tot een hoogte van 2000 Amerikaanse voet of ruim 600 M. boven den grond. Dit kan door meerdere vliegtuigen op verschillende afstanden herhaald worden en boven dat rookgordijn zweven geheel onbelemmerd de moordwerktuigen, die volkomen rustig hun vergif over de stad kunnen uitstorten.

Stel u voor u te bevinden in een groote, dichtbevolkte stad op het oogenblik dat de schoten van het afweergeschut u waarschuwen, dat vijandelijke vliegtuigen in aantocht zijn. Denkt u zich in dat het op klaarlichten dag langzaam donker begint te worden, tot eindelijk de geheele stad en omstreken in pikdonkeren nacht zijn gehuld. U weet, iedereen weet dan, dat het doodende vergif, waaraan geen ontkomen mogelijk is, over de stad wordt uitgestort, dat op alle plaatsen, waar een oogenblik te voren nog het gezang der kinderen klonk, waar gewerkt, geleefd, gehoopt, geleden werd, het gekerm zal gehoord worden van hen, die den smartelijken verstikkingsdood sterven, dat er geen uitkomst mogelijk is, dat er nergens, nergens een plaats te vinden is waar u veilig

zult zijn; denkt u zich één oogenblik in de paniek die dan ontstaan zal, in die afgrijselijke smartkreet, in de ontzettende vervloeking, die uit de weerlooze bevolking zal omhoog stijgen, en u zult vol ontzetting afvragen of de menschheid dan inderdaad krankzinnig is geworden.

En laat u niet wijsmaken, dat dit overdreven is voorgesteld, laat u toch vooral niet in slaap wiegen met praatjes, dat het zoo'n vaart niet zal loopen, en dat de gifgassen niet zoo gevaarlijk zijn als zij worden voorgesteld. Iemand, die een hooge positie heeft aan het groote stikgas etablissement in Amerika, heeft nog kort geleden cynisch opgemerkt, dat de tegenwoordige gassen het eenige radicale middel zijn om de schepen te bevrijden van de houtwormen.

Het is waarschijnlijk, dat er zelfs op een nog veel eenvoudiger manier zal worden te werk gegaan.

Eerbied voor het volkenrecht behoeft men niet meer te verwachten en in zulk een oorlog is de partij, die in staat is den eersten klap toe te brengen, zoo sterk in het voordeel, dat men er wel op rekenen kan, dat de eerste klap zal vallen voordat de officieele oorlogsverklaring is afgekondigd. Zeer waarschijnlijk zal de vijand zijn maatregelen tot in de fijnste finesses genomen hebben en zullen er, wanneer de oorlogsverklaring elk oogenblik kan worden verwacht, automobielen voorzien van de Livens projector en gevuld met het reukeloze, onzichtbare gas, door de groote steden en over het land gaan in razende snelheid, elk langs vast voorgeschreven routes en onbemerikbaar hun gas uitblazen op elke plaats die hen is aangewezen.

De bevolking, daarop niet bedacht, zal vergiftigd zijn voor zij er vermoeden van heeft, en als de oorlogsverklaring dan nog kan worden uitgeseind, zullen de gemobiliseerde troepen in de karzerne reeds vergiftigd zijn, de arbeiderswijken uitgemoord, de fabrieken doortrokken van vergif, elk punt van eenigzins belang onschadelijk gemaakt.

Men behoeft niet te denken, dat de tegenpartij voor zulk een maatregel zal terugdeinzen; moraliteit en oorlog zijn thans volkomen onvereinigbare begrippen geworden. Alles hangt er van af of het contraspionnagesstelsel zoo is opgezet, dat het een dergelijke poging geheel of ten deele zal kunnen vrijdelen, maar dat alles in het werk gesteld zal worden om die poging te doen gelukken, daarvan kan men verzekerd zijn. En als de regeering zich niet tijdig van te voren terugtrekt in gasvrije gebouwen, bestaat er alle kans, dat zij over de te nemen maatregelen zal vergaderen als het vergif al over hen is uitgestort.

Een leger van mannen als Sherlock Holmes, dat **thans reeds** aan het werk gesteld is, zoowel in het binnenland als in het buitenland, is misschien het eenige middel om dien dans te ontspringen.

Dat is het loon voor de mannen, die de Volkenbond gesaboteerd hebben, die alle Vredesconferenties doen mislukken, die van het vredetractaat een economische oorlogsverklaring hebben gemaakt en van al diegenen die gedreven door eigenbelang de toenadering tusschen de volken doen mislukken, en de Vredesgedachten in eigen land tegenwerken. Met die misdaad op hun geweten zullen zij voor God's rechterstoel verschijnen, belast met de vervloeking van de geheele gemartelde menschheid.

Als men dergelijke dingen even overdenkt, dan voelt men de neiging in zich opkruipen nimmer meer een man van wetenschap de hand te drukken, niet omdat hij misschien aan dergelijke helsche uitvindingen meewerkt, maar omdat de dienaren der wetenschap karakterloos zwijgen, niet hevig over de geheele wereld protesteeren met al de kracht die in hen is tegen de felle beleediging de Heilige Wetenschap aangedaan, de Heilige Wetenschap, aan de Wereld gegeven tot heil, tot zegen van de menschheid.

Toen jaren terug stilzwijgend is toegestaan, dat de wetenschap misbruikt is om levensmiddelen, ja zelfs geneesmiddelen te vervalschen; toen de Heilige Wetenschap, die geen doel erkent, en er slechts is voor de Wetenschap alleen, geprostitueerd is geworden uit eigenbelang en vernederd is tot een wapen in den concurrentiestrijd, toen is het langzaam maar zeker al erger en erger geworden, tot zij radicaal is omgeslagen in in haar tegendeel en nu openlijk in dienst staat van de vernietiging, van den stelselmatigen menschenmoord.

Het is of er een geheimzinnige, besmettelijke ziekte is uitgebroken, die alleen de intellectueelen aantast en langzaam maar zeker hun hart verkilt tot een stuk graniet en hun verstand tot waanzin brengt. Want alleen een waanzinnige vernielt zonder de gevolgen te overzien, steekt een huis in brand, waaruit hij niet ontvluchten kan, vindt een wapen uit, waar zijn eigen land, zijn eigen vrouw en kinderen, hijzelf de dupe van zal worden.

Er is een oude spreuk, die zegt:

„Wanneer de zedelijke ontwikkeling van een mensch of van een volk geen gelijken tred houdt met de intellectueele ontwikkeling, dan zullen daar de grootste rampen het gevolg van zijn”.

Welnu thans plukken wij de vruchten van ons opvoedingssysteem, van ons onderwijs, van den aard van de examens, van al de mishandelingen waaraan ons geslacht en vorige geslachten in hun jeugd hebben blootgestaan. Thans beleven wij de zegeningen van het materialisme, thans zien wij wat de kerken zonder geloof van de menschen gemaakt hebben. Thans staan wij aan den vooravond van de uitmoording van onze planeet, tenzij ja, tenzij de volken wakker worden en gebruik maken van de rechten, die zij zich in de laatste jaren veroverd hebben en zij hun regeeringen die alle ontwapeningsconferenties uit verkeerd begrepen eigenbelang laten mislukken, aan het verstand brengen dat het nu uit moet zijn.

Een revolutie is daarvoor **niet** de geschikste weg, alle geweld zaait haat en leidt tot contra-geweld, alle geweld leidt tot moord en nimmer kan Vrede gebaseerd worden op moord, en als men begint te moorden, weet men niet waar men eindigt en dat is gevaarlijk spel met de tegenwoordige wapens.

Een revolutie ontketent de hartstochten en de tijd, waarin wij leven is zoo gevaarlijk, dat alleen een vasten wil en kalm overleg ons voor de groote rampen kan sparen.

Met kalm overleg wordt de massamoord voorbereid, in kalm overleg denken de verblinde regeeringen, dat hun wapen het sterkst is, het

meest doeltreffend en dat de uitgemoorde aarde aan hen zal behooren; in kalm overleg heeft Amerika, het land van Wilson, het land dat in den oorlog ging, om den oorlog radicaal uit te roeien, het allergrootste gifgassen-etablisement van de wereld gebouwd te Edgewood en heeft daar in kalm overleg 30 miljoen dollars voor uitgegeven en daar worden in kalm overleg de gassen geprobeerd op soldaten om te zien of de beveiliging wel radicaal is en als die blijkt niet doeltreffend genoeg te zijn, hoe dan de uitwerking is van het gas en hoe die te genezen.

Werkt daar reeds de vereeniging tegen vivisectie?

Of wordt het Amerikaansche volk daar onkundig van gelaten?

Er blijft ons maar één ding over en dat is in kalm overleg de menschen de oogen te openen voor wat hen boven het hoofd hangt, de vaste wil in hen te doen ontwaken, dat deze misdaad niet meer zal plaats hebben, want wij zijn menschen, wij zijn allen Kinderen van denzelfden Vader, ons is geleerd elkaar lief te hebben, wij hebben allen verstand en een hart, dat snakt om liefde te geven; wij zijn geen ossen of schapen, die ons naar de slachtplaatsen laten drijven door opzweepende geestelijken, die God's heilige Woord verloochenen in het dogma, of door ophitsende Vaderlanders, die in dienst staan van internationale geldspeculanten.

De stem van God spreekt in ons hart, die stem spreekt van Liefde en Vrede en wee hem, die daar niet naar luistert.

W. L. VAN WARMELO.

Blaricum, Maart 1928.

STEUN
DENATIONALE
VREDES-ACTIE

SLUIT U AAN BIJ DE
NOOIT-MEER-OORLOG-
FEDERATIE

SECRETARIAAT:

Ds. J. B. TH. HUGENHOLTZ

TE AMMERSTOL

BEZOEKT
DE

I. ♦ V. ♦ T. ♦ A. ♦

INTERNATIONALE VREDESTENTOONSTELLING

AMSTERDAM

VAN 15 JULI TOT
15 AUGUSTUS 1928

P. C. MEULEMAN-STICHTING

TOLSTRAAT

TRAMLIJN 4A VAN
HET STATION
